

Regjeringens Tilsynshavende ligeoverfor de i disse Henseender Statskassen paaførte betydelige Udgifter. For at give Rigsdagen Leilighed til at tiltræde dette Forbehold, stiller Flertallet Forslag om at nedfætte den opførte Sum med et Beløb af 5,000 Kr., hvilket Forslag da blev vedtaget. Det staar for mig saaledes, at, dersom Landsthinget nu godkjenner den Nedfættelse i Summen, som er vedtagen i det andet Thing, godkjenner Landsthinget tillige det Forbehold, som er taget i det andet Thing, og belagges det med Regtelsen af de 5,000 Kr. Det forekommer mig imidlertid, at det vilde være urigtigt at gjøre det. Jeg skal ikke her igjen komme ind paa, i det Mindste ikke dybt ind paa Spørgsmaalet om, hvem der er Skyld i denne Forskydning af Landpillen, eller hvilke Forhold der have gjort, at denne Merudgift for Landpillens Vedkommende er kommen tilstede, og jeg behøver med Hensyn til Forbeholdet, hvad Dydbeforholdene angaar, blot at bemærke, at det udtrykelig i den Kontrakt, som er affluttet om Limfjordsbrørens Anlæg, er forudsat, dels at Dydbeforholdene vilde blive større og meget forskjellige fra dem, der vare forudsatte som Grundlag for den Betaling, der blev givet Entreprenuerne, og dels at Broen vilde blive anlagt ad en noget anden Linie end netop der, hvor Dydbeforholdene havde været Gjenstand for egentlig nøie Undersøgelse. Dette staar udtrykelig i Kontrakten, som jeg har liggende for mig, og som har været forelagt Rigsdagen. Med Hensyn til Dydbeforholdene tror jeg ikke, man behøver at sige videre for at vise, at Forbeholdet angaaende dem er ganske uden al Grund. Med Hensyn til Forskydningen af Landpillen har jeg ved 1ste Behandling udtalt, at efter min Betragtning stod det Spørgsmaal meget tvivlsomt for mig, hvorvidt Entreprenuerne ganske kunde siges at være uden Ansvar for denne Forskydning eller rettere sagt for, at Pillen ikke havde den Stabilitet, at den kunde modtage det Tryk, som Entreprenuerne vidste, den vilde komme til at bære ved Landdæmningsens Tilslutning, men at jeg fuldkommen erkjendte det. Begrundede i, at Indenrigsministeren havde erklæret sig villig til at lade Staten bære Udgiften ved at rette Forskydningen eller ved at opføre det Brofag, som den gjorde nødvendig, idet det vistnok er næsten umuligt at oplyse, i hvilke særlige Forhold denne Forskydning havde sin Aarsag. Naar det derfor er sagt andetsteds, at naar Ministeren erklærer, at Entreprenuerne ikke have nogen Skyld i, at Forskydningen har fundet Steb, er det klart, at Skylden maa være hos Regjeringens Kontrol, saa er det jo en aldeles fejl Slutning, thi det er jo meget muligt, hvad jeg anser for rimeligt, at Bundsforholdene have været af den Bestaaffenhed, at det var umuligt at kende den Modstandskraft, som Bropillen, nedfættet i det dybe Mudder, og efter Bundsforholdenes Bestaaffenhed kunde have til at tage imod Dæmningsens Til-

slutning, og at det derfor kan have været umuligt at beregne denne Modstandskraft. Grunden til Forskydningen kan altsaa meget vel søges i saadanne Naturforhold, som ikke selv de dygtigste Teknikere have kunnet kende. Naar man derfor vil skyde Skylden over paa Kontrolten, gjør man efter min Mening stor Uret, især naar man sælber en saadan Dom uden at kende mere til Sagen, end hvad man har kunnet udlede af de Oplysninger og offentlige Dokumenter, der have foreligget Rigsdagen. Jeg har altsaa den Mening, at det er Uret, naar man vil tage hint Forbehold; men dette er ganske vist i og for sig uden virkelig finantsiel Betydning, og dersom Betænkningen havde lydt paa, at man vilde give Folkethinget Leilighed til at bekræfte dette Forbehold ved at stemme for den foreslaaede Nedfættelse af Bevillingen, skulde jeg ikke have rørt derved, men at forlange, at Rigsdagen, altsaa ogsaa Landsthinget, skal tage dette Forbehold og ved sin Afstemning bekræfte, at der er Grund til at tage det, finder jeg er urigtigt. Jeg anbefaler dermed det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, til det høie Things Vedtagelse.

Formanden: Justitsministeren har Ordet paa Indenrigsministerens Begne.

Justitsministeren (Nellemann): Indenrigsministeren, som i Dag ved Møde i det andet Thing er forhindret i at være her tilstede, har anmodet mig om at motivere det Ændringsforslag, han har stillet, og at afgive Erklæring over det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede sidste Læser (Seszen). Det er jo selvfølgelig, at jeg ikke kan være saaledes inde i denne Sag, som jeg vilde være det, hvis den hørte under mit Ministerium; men Indenrigsministeren har forment, at det helst burde undgaaes, at Forhandlingen om denne Sag her i Dag blev umuliggjort eller maatte opsettes til en anden Dag paa Grund af hans Forfald. Som Følge deraf har han meddelt mig de Betragtninger, han ønsker fremsatte her i Thinget med Hensyn til de foreliggende Spørgsmaal, og denne hans Anmodning skal jeg herved tillade mig at efterkomme. Jeg skal først med Hensyn til det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem, som talte umiddelbart før mig, bemærke, at Indenrigsministeren ikke har Noget at erindre derimod. Dernæst skal jeg til Begrundelse af det Ændringsforslag, som Indenrigsministeren selv har stillet under Nr. 2 til Tillægsbevillingens § 14, tillade mig nogle Bemærkninger. Der staar i Tillægsbevillingens § 14 under Post 4 nu for Diebliffet: „Til Digearbejder paa Lolland og Falster 157,100 Kr.“, og derefter hedder det: „Med Samtykke af Maribo Amtsråd kan det Beløb, der ved Afslæringen af det i Lov af 23de Mai 1873 ommeldte Dige paa Falster maatte være i Behold af den til Anlægget af samme be-